

29 Ιουλίου 2020

Αγία Μακρίνα: Η δημιουργία κηρύττει καθαρά τον δημιουργόν!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Αγία Μακρίνα.

9. Άγιος Γρηγόριος Νύσσης: Αυτό ακριβώς, είπα εγώ, θέλω να μάθω, πώς θα ήτο δυνατόν να γίνη αναμφίβολον εις τους αντιλέγοντας ότι τα πάντα προέρχονται από τον Θεόν και δι' αυτού τα πάντα συγκρατούνται, και γενικώς ότι υπάρχει Θεός, ο οποίος είναι υπέρ την φύσιν των όντων;

Μακρίνα. Εκείνη δε λέγει: Είναι προτιμότερον να σιωπά κανείς προ τοιούτων αμφιβολιών και να απαξιού απαντήσεως τας μωράς και ασεβείς προτάσεις, καθ' όσον και ο θείος λόγος απαγορεύει να απαντώμεν εις τας ανοησίας των αφρόνων. Άφρων δε κατά τον προφήτην είναι ο λέγων ότι δεν υπάρχει Θεός.

Επειδή δε πρέπει και τούτο να σας είπω, λέγω λόγον όχι ιδικόν μου ούτε άλλου ανθρώπου, διότι αυτός όσον μέγας και αν είναι, μικρός θα είναι.

Θα σου είπω τον λόγον τον οποίον διηγείται η κτίσις των όντων διά των θαυμασίων αυτής (ακροατής δε αυτής είναι ο οφθαλμός), διά των φαινομένων της οποίας ο σοφός και καλλιτεχνικός λόγος ηχεί μέσα εις την καρδίαν μας.

Διότι η δημιουργία κηρύττει καθαρά τον δημιουργόν, αφού οι ίδιοι οι ουρανοί,

καθώς λέγει ο προφήτης, με φωνάς αλαλήτους διηγούνται την δόξαν τον Θεού.

Ποίος βλέπων την αρμονίαν του κόσμου, τα θαυμάσια φαινόμενα του ουρανού και της γης, και πώς τα στοιχεία ενώ είναι αντίθετα προς άλλα κατά την φύσιν των, όμως συμπλέκονται όλα προς τον ίδιον σκοπόν διά μιας αρρήτου κοινωνίας, συνεισφέροντα έκαστον την δύναμίν του διά την συντήρησιν του σύμπαντος, και ούτε τα άμικτα και ακοινωνήτα κατά τας ατομικές ιδιότητάς των χωρίζονται αλλήλων ούτε αλληλοφθείρονται αναμιγνυόμενα προς άλλα εκ των αντιθέτων ιδιοτήτων.

Αλλά συμβαίνει μάλιστα και εκείνα που ως εκ της φύσεώς των τείνουν προς τα άνω, να φέρωνται προς τα κάτω, όπως η ηλιακή θερμότης η οποία ρέει κάτω διά των ακτίνων και τα βαρέα σώματα ανέρχονται λεπτυνόμενα διά του ατμού, όπως το ύδωρ το οποίον γίνεται ανωφερές, παρά την εκ φύσεως φοράν του προς τα κάτω, ωθούμενον διά του αέρος επί ανέμων, και το πυρ που είναι αιθέριον γίνεται γήινον διά να μη μείνη το βάθος αμέτοχον θερμότητος, η δε υγρότης που κατέρχεται με την βροχήν εις την γην, ενώ είναι μία ως προς την φύσιν της, όμως γεννά μυριάδας διαφόρων φυτών προσφερομένη εις όλα κατά τρόπον κατάλληλον και την ταχυτάτην περιφοράν του πόλου και την εντός των κύκλων αντίστροφον κίνησιν και τας εκλείψεις και τας συνόδους και τας αναλογίας των αποστάσεων των άστρων· εκείνος ο οποίος βλέπει ταύτα με τον νοερόν οφθαλμόν της ψυχής δεν διδάσκεται ολοφάνερα εκ των φαινομένων, ότι θεία δύναμις τεχνική ή σοφή παρουσιάζεται εις τα όντα και διαπερώσα τα πάντα συναρμόζει τα μέρη εις το όλον και συμπληρώνει το όλον υπό των μερών, και διά μιας δυνάμεως περικρατεί το παν, το οποίον μένει εις τον εαυτόν του, χωρίς να παύη ποτέ κινούμενον και χωρίς να μεταφέρεται εις άλλον τόπον, από εκείνον εις τον οποίον ευρίσκεται;

Απόσπασμα από τον “Διάλογο περί ψυχής και Αναστάσεως ο λεγόμενος Μακρίνια”, μεταξύ των αδελφών αγίου Γρηγορίου Νύσσης και αγίας Μακρίνας, όπως δημοσιεύεται σε μετάφραση στον τόμο “Γρηγορίου Νύσσης, Έργα 1”, της σειράς Έλληνες Πατέρες της Εκκλησίας, των Πατερικών Εκδόσεων “Γρηγόριος ο Παλαμάς”. Εισαγωγή, μετάφραση, σχόλια Αθηναγόρα Κοκκινάκη, Αρχιεπισκόπου Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας.